

Ewald Frank

30. 8. 1987, 14:00, Zürich, Švajčiarsko

vysielané 28. 11. 2021

Téma:

Ezechiel 12:23:

„Blíži sa čas a naplnenie všetkých prorociev!“

Chvála a vďaka Pánovi. Pred modlitbou by som chcel prečítať Slovo z proroka Ezechiela, z 12. kapitoly 21. verša. Môžem vás poprosiť, aby sme k tomu povstali?

„A stalo sa Slovo Hospodinovo ku mne povediac: Synu človeka, jaké to máte príslovie o zemi Izraelovej, že vraj dni sa preťahujú, a zahynie každé, nesplní sa niktoré videnie? Preto im povedz: Takto hovorí Pán Hospodin: Učiním to, že prestane to príslovie; nebudú ho viac používať v Izraelovi; ale hovorím: Už sú blízko dni a blízko splnenie každého videnia. Lebo už nebude nijakého videnia márneho ani pochlebného veštenia prostred domu Izraelovho. Pretože ja som Hospodin; budem hovoriť Slovo, ktoré budem hovoriť, a vykoná sa; nebude sa už viac preťahovať, lebo za vašich dní, spurný dome, budem hovoriť Slovo a vykonám ho, hovorí Pán Hospodin.“ [Ez 12:21-25]

Modlime sa. Všemohúci Bože, Stvoriteľu neba a zeme. Skláňame sa pred tebou v prachu a popole, skláňame sa pod tvojou mocnou rukou, pod tvojím Slovom, pod tvojím dielom, pod tvojím hovorením, pod tvojím konaním. Milovaný Pane, daj, aby sme dnes našli milosť pred tvojou tvárou. Očisti nás všetkých od každého hriechu, od každej neviery, od každej pochybnosti, od každého skutku, od všetkého, čo pred tebou nemôže obstáť. Veríme v moc tvojej krvi, v moc tvojho Slova, v moc tvojho Ducha. Veríme, že sa teraz zjavuješ uprostred nás a v našich srdciach. Smieme vyhlasovať víťazstvo z Golgoty ako božské víťazstvo v našom strede a v našich životoch na oslavu tvojho mena.

Verný Pane, daj milosť k hovoreniu a milosť počúvaniu, vezmi od nás všetky myšlienky, ktoré by nás mohli zdržiavať, Pane, aby sme

boli teraz plne zamestnaní tebou, твоjim Slovom, Pane a aby okolitý svet zostal vonku. Pane, stíš nás, úplne stíš a hovor s nami. Ďakujem ti za to, že smieme žiť v prorockom čase. Ty skoncuješ so všetkými ľudskými spôsobmi reči. Ty si prehovoril, tomu veríme z celého srdca. Počuli sme to a prijali sme to. Nás zaujíma len to „Tak hovorí Pán“. To, čo hovoria ľudia, je ničotné. Ale to, čo si povedal ty, sa naplní. Uctievanie a sláva tvojmu svätému menu. Prosíme ťa, posväť teraz celú atmosféru, posväť naše srdcia vo svojej prítomnosti, aby ti bolo všetko podriadené a aby si prišiel ku svojmu právu. Zachráň stratených, uzdrav chorých, poteš trpiacich a smutných, pozdvihni skleslých. Ó, Pane, nech je to zhromaždenie s tebou, na ktoré nezabudneme. Požehnaj s nami všetkých, ktorí budú túto bohoslužbu počúvať, vo všetkých jazykoch, národoch a národnostiach. Ďakujeme ti za to v Ježišovom mene. Amen.

Budeme preberať niektoré miesta z Biblie. Najprv niekoľko slov o Ezechielovi 12. Myslím, že každý vie, že žijeme v posledných časoch a že sa nám pred očami napĺňa biblické proroctvo. A keď si pri tom spomenieme na Petrove slová:

„ ... v posledných dňoch prídu posmievaci, ktorí budú ... hovoriť: Kde je to zasľúbenie o jeho príchode?“ [2Pt 3:3-4]

Aj toto Slovo sa musí naplniť. Tu čítame:

„ ... aké to máte príslovie o zemi Izraelovej, že vraj dni sa preťahujú, a zahynie každé, nesplní sa niktoré videnie?“

Bola škoda, že sa takto hovorilo v Izraeli. To Pána trochu popudilo, pretože vedel, že keď príde čas, všetky proroctvá sa naplnenia. Žiadne Slovo, ktoré vyšlo z Božích úst, totiž nemožno vziať späť, zostáva naveky pravdivé a musí sa naplniť. Preto Boh Pán poveril proroka, aby povedal:

„Preto im povedz: Takto hovorí Pán Hospodin: Učiním to, že prestane to príslovie; nebudú ho viacej používať v Izraelovi...“ [Ez 12:23]

Vzťahnime toto Slovo na Cirkev Ježiša Krista, na duchovný Izrael. Niekedy sa aj my pristihneme pri tom, že uvažujeme rozumovo

a pýtame sa, možno až na hranici neviery: „Ako dlho sa to ešte bude ťahať? Ako dlho ešte budeme musieť čakať na naplnenie určitých prorociev Písma?“ Boh všetko vykoná v pravý čas! Existuje nádherná pieseň „*Ježiš sa nikdy neopozdí*.“ On bdie nad svojím Slovom, aby ho naplnil [Iz 55:11].

Vtedy náš Pán povedal: **„Môj čas nie je ešte tu, ale váš čas je vždycky hotový.“** [Jn 7:6] Pre všetko, čo sa v Božom kráľovstve deje, musí nastať určená čas a hodina. Preto sa vtedy učeníci pýtali svojho Pána: **„Kedy sa to stane?“** A On im odpovedal: **„To nie je vašou vecou zvedieť časy alebo jednotlivé doby, ktoré si Otec uložil vo svojej vlastnej moci ...“** [Sk 1:6-7]

Jedno však vieme, že Boží čas a Božia hodina pre každé Božie Slovo udrie, a to stačí. Ak to vieme, nosíme to v srdci a počítame s tým, že sa to naplní, budeme pri tom, keď sa biblické proroctvo naplní. Ďalej sa píše:

„Učiním to, že prestane to príslovie; nebudú ho viacej používať v Izraelovi; ale hovor im: Už sú blízko dni a blízko splnenie každého videnia.“ [Ez 12:23]

Čo na to máme povedať my dnes? To isté, čo bolo povedané vtedy: „Blíži sa čas naplnenia všetkých biblických proroctiev.“

A potom nasleduje potvrdenie:

„Lebo už nebude nijakého videnia márneho ani pochlebného veštenia prostred domu Izraelovho.“ [Ez 12:24]

To, čo hovorí Boh, je „Tak hovorí Pán“ – vždy pravdivé, nepotrebuje to žiadnu opravu, žiadny dodatok, žiadny výklad. To, čo ľudia často hovoria v presvedčení, že to povedal Boh, musia potom opravovať, ospravedlňovať sa a podobne.

My, ako Božie deti máme právo počuť pravdu a nič iné ako čistú pravdu. A pravda je sväté Božie Slovo a zostane ňou naveky – ako sme už často zdôraznili – nie výklad rôznych vecí, ale Slovo samotné.

Ďalej tu stojí:

„Pretože ja som Hospodin; budem hovoriť Slovo, ktoré budem hovoriť, a vykoná sa; nebude sa už viacej preťahovať...“ [Ez 12:25]

Myslím pri tom aj na Slovo zo Zjavenia 10:

„ ... už viac nebude času.“ [v. 6] [podľa nem. prekladu: „už viac nebude meškania/prieťahov“]

Môžete použiť rovnako i slovo „oneskorenie“ alebo „odklad“ [podľa prekladu], v každom prípade, keď príde čas, začne Boh konať, čakanie sa skončí, naplní sa, stane sa to, čo Boh povedal.

Čítajme ďalej v 16. kapitole Jánovho evanjelia a pripomeňme si Slovo, ktoré sme už čítali z 12. kapitoly proroka Ezechiela. Ján, kapitola 16, verš 4. Ján 16, verš 4:

„Ale to som vám hovoril nato, aby ste, keď príde tá hodina [naplnenia], pamätali na to, že som vám to Ja povedal.“ [Jn 16:4]

Pre mňa je toto Slovo veľmi vzácne. U proroka Ezechiela čítame, že v Izraeli sa hovorilo: **„Prorocstvo sa vlečie, nevidieť jeho naplnenie. Či si myslíte, že sa stane?“** A potom Boh zasiahne a povie: **„Povedzte ľudu: Všetko, čo som povedal, aj splním.“**

A tu v Novom zákone je nám ukázané, že v čase, keď sa tieto veci stanú, máme myslieť na to, že Pán to predsa dopredu oznámil. On všetko predpovedal, všetko sa deje podľa božského plánu spásy. A pamätajte na výrok, ktorý sme práve čítali: **„Keď príde tá hodina...“**, keď príde hodina naplnenia. Amen. Keď príde hodina naplnenia. A my žijeme uprostred naplnenia biblického prorocstva.

A keď jasne povieme, že Boží Baránok je stále na tróne milosti a že Kristus ako veľkňaz sa za nás stále prihovára, potom hovoríme absolútnu pravdu. Ak za vami niekto príde a povie, že Pán opustil trón milosti už v roku 1963, keď 28. februára zostúpil oblak, a tým začal prvú fázu vytrženia, tak to absolútne nie je pravda, nikdy a nikde. Kde je Amen? Keby Pán už nebol na tróne milosti ako veľkňaz, čo by sme tu dnes vôbec robili? Môžeme Bohu ďakovať, že je ešte stále čas milosti a že sa nad nami zmiľoval a že volanie nie ešte nebolo úpl-

ne uskutočnené a ukončené. Naopak, dovoľím si tvrdiť, že volanie ešte zaznie. Doteraz ich bolo vyvolaných von dosť na to, aby mohla byť vytvorená platforma, aby mohla byť táto zvesť nesená do celého sveta.

Na mojom stole ležia dva listy. Oba sa týkajú Nigérie. A muž, ktorý pripravoval veci pre Osborna, Roberta, pre najväčších mužov, mi píše a hovorí: „Uvedomil som si, že máš Božiu zvesť pre tento čas. Prenajmeme najväčšie štadióny, futbalové štadióny v troch mestách a garantujem ti, že v žiadnom z týchto troch miest nebude menej ako 100 000 ľudí.“ Boh otáča list – prichádza čas a vy budete svedkami toho, ako sa táto božská zvesť dostane k Božiemu ľudu. Kde bude začiatok tohto prelomu, neviem. Ale jedno viem – Boh vo všetkom vždy sledoval svoj zmysel a účel a stanovil časový plán, podľa ktorého všetko uskutočňuje. A my máme trpezlivosť, aby sme boli pripravení na akciu v okamihu, keď nás bude chcieť použiť, bez toho, aby sme sa predtým zaoberali všetkými ostatnými vecami.

Nie, *„Boh je ešte stále na pláne,”* spievajú naši bratia a sestry, *„a všetko je mu podriadené.”* Haleluja! To sa v nás musí stať živou realitou. To sa musí stať súčasťou nášho života viery. Kristus v nás – ktorý už nad všetkým zvíťazil a čaká, kým mu všetci nepriatelia nebudú položení pod nohy [Žd 10:13].

Zrejme som to napísal aj do tejto novej brožúrky, ktorá sa bude rozosielať tento víkend s názvom „Je napísané...“ Rozvinul som v nej niekoľko tém a dúfam, že bude pre vás požehnaním. Skutočne ide o to, aby všetko bolo v stopercentne biblickej línii. Všetko naše zmýšľanie, všetky naše skutky, všetko naše konanie, všetko naše správanie, všetko to musí byť na božskej ceste, aby sa mohol Pán k nám a svojmu Slovu priznať, pretože na to čaká celý svet.

A musím povedať, nielen preto, že je to napísané, ale preto, že to tak mám v srdci, dychtivejšie ako strážcovia rána: Čakám na Pána, aby vstal a vystrel svoju ruku, aby ho národy videli a sklonili sa pod jeho mocnou rukou. Môžeme prísť s tými najväčšími prednáškami, ale ak neudrie Božia hodina ... Verím však, že je to už na dosah ruky.

A neviem, či si to pamätáte, ale v roku 1976 som vydal opravu a napísal som: „Rok 1977 príde a odíde.“ A potom som nejako vedel, že

príde čas, stále som to cítil v srdci, že ak ešte príde rok 1987, potom pozor, potom pozor. Pretože čo príde potom už neviem. Som pripravený na všetko a očakávam, že Boh čoskoro zasiahne. Nebudem to môcť určiť, ale jednoducho s tým počítam. Čítali sme, že na všetko musí prísť čas a hodina, aby sa určité veci naplnili. Ja nie som žiadny prorok a nikdy ním nebudem, ale zvesť, ktorú nesieme, je prorocká zvesť, ktoré zahŕňa celého človeka. Plnú spásu, plné evanjelium, absolútnu pravdu o božstve, o krste, o všetkých tajomstvách Božieho Slova, tak ako boli zjavené.

Muselo to byť vo štvrtok alebo v piatok, keď sme museli viesť dlhý rozhovor s jedným z hlavných kazateľov Kresťanských cirkví, letničného hnutia v Spolkovej republike, pretože niektorí veriaci ich cirkvi uverili zvesti a pravdepodobne aj on dostal brožúrky. Veľmi krátko sme sa telefonicky rozprávali o téme Božstva. A ja tu môžem len zopakovať, čo povedal na konci: „Brat Frank, to by som nečakal, pretože všetko, čo si povedal, je biblické a ja tomu tiež tak verím.“ Ľudia boli vedení do bludu, bolo im povedané: „To sú ľudia »Iba Ježiš«“ a tak ďalej a tak ďalej. Nie a ešte raz nie. My neveríme, že Ježiš splodil sám seba, že sa rozprával sám so sebou alebo sa modlil sám k sebe. Nie, veríme, že Boh v Kristovi učinil začiatok nového stvorenia Božích synov a dcér, ktorí budú žiť večne s Bohom. Keď na to myslím, na toto mocné zjavenie, ktoré nám Boh dal – je to zjavenie všetkých zjavení.

Ľudia sa chytia do vlastnej siete. Boh sa o to postará, pretože pravda, ako som už povedal, zvíťazí.

Vrchol učinil brat, ktorý pravdepodobne sám nebol vyučený. V každom prípade počas charizmatickej, letničnej hodiny svedectva bol zavolaný človek, ktorý mal vydať hlavné svedectvo. Sú tu ľudia, ktorí tomu určite dobre rozumejú. Pristúpil a povedal: „Práve som prišiel z veľmi staromódneho modlitebného stretnutia.“ Bibliu vynechal. A všetci ľudia hľadajú a počúvajú ústami, nosom, ušami, čímkoľvek, čo by mohlo pomôcť. A potom zrazu povedal: „Pri tejto starobylej biblickej hodine sme boli štyria.“ A všetci ľudia stále počúvali. A potom hovorí: „Prítomní boli Otec, Syn, Duch Svätý a ja.“

Človek si to raz musí predstaviť! Áno, to už takmer hraničí s bohorúhaním. Áno, tak ďaleko sa ľudia dostali. Myslia si, že konajú Bohu službu. Len ťažko by som niečo také zopakoval po druhýkrát.

Pozrite, aj to nám Boh ukázal vo svojom Slove. Keď sa v 1. liste Korinťanom 15, verš 28, píše, že všetko bude položené pod jeho nohy, a potom sa Syn podriadi tomu, kto mu všetko podriadil, a potom stojí: **„A potom bude Boh všetko vo všetkom.“** Nie je tam napísané: „A potom bude Otec všetko vo všetkom.“ Keď to raz môžete správne zaradiť, tam, kam tieto slová, pojmy a spojenia patria, ó, potom, potom ... Potom ešte všetci poskočíme. Potom všetci začneme jasať a plesať, potom, potom sa niečo deje, potom, potom je zjavenie!

A čo povedal brat Branham? V jednej z pečatí sa píše: „... **oleju a vínu neškodí.**“ [Zj 6:6] Olej – znamenie, odkaz na Ducha Svätého, ktorý zjavuje, naplňa, zapečatuje atď. a víno – odkaz na stimuláciu, totiž na to, čo skrze zjavenie spôsobené. Milovaní, všetko, čo nám bolo zjavené, nás musí nanovo premôcť. A najslávnejším zjavením je a zostáva zjavenie Ježiša Krista, nášho Pána. Tak ako ktokoľvek iný, aj ja môžem čítať v Jánovi 14: „... **a prídeme k nemu a urobíme si u neho príbytok.**“ [Jn 14:23] To aj ja to môžem čítať. Pokiaľ ide o označenia (a teraz, prosím, pozorne počúvajte), pokiaľ ide o označenia, nachádzame ich vo Svätom Písme stále znova. Tam stojí „Boží Syn“, tu zasa „Otec“ a tam „Duch Svätý“. V konkrétnom kontexte sú tieto rôzne označenia správne.

Ale keď Pán Ježiš ako Syn človeka hovorí o Otcovi, ako prvorođený medzi mnohými bratmi, áno, tak potom hovorí: „... **a prídeme k nemu a urobíme si u neho príbytok.**“ [Jn 14:23] Potom to určite neznamená, že v ňom budú prebývať dvaja, ale že Boh, ktorý sa zjavil v Kristovi, bude prebývať v tomto vykúpenom človeku. Haleluja! Chvála Bohu! Sám nemám slová, aby som to všetko vysvetlil tak jasne, ako to vidím v duchu. Ale už teraz cítim, že Duch zjavenia je medzi nami. Haleluja! Chvála živému Bohu! A dúfam, že to bude pokračovať.

V Jánovom evanjeliu teda ide o hodinu naplnenia. A ak vezme-me do úvahy, že to, čo povedal Pán Ježiš a čo povedal Pavol, bolo už

vtedy nepochopené, nemôžeme sa dnes čudovať, ak je nepochopené to, čo kedy povedali všetci Boží služobníci.

Chcem urobiť jedno porovnanie, pretože už sme v Jánovom evanjeliu, v 21. kapitole, čítajte verše 22 a 23. Tu sa píše:

„A Ježiš mu povedal: Ak chcem, aby zostal, dokiaľ neprídem, čo tebe do toho? Ty poď za mnou! A tak sa roznieslo to Slovo medzi bratov v tom zmysle, že ten učeník nezomrie. Ale Ježiš mu nepovedal, že nezomriem, ale: Ak chcem, aby zostal, dokiaľ neprídem, čo tebe do toho?“ [Jn 21:22-23]

Všimli sme si, ako ľahko môže dôjsť k nedorozumeniu, keď človek vykladá, keď vkladá do toho, čo Pán povedal, svoje vlastné myšlienky? Pán nepovedal, že nezomrie. On len povedal: **„Ak chcem, aby zostal, dokiaľ neprídem, čo tebe do toho?“** Pán chcel povedať: „Ja rozhodujem a nikto iný.“ Ale medzi učeníkmi sa hneď roznieslo: **„Tento učeník (myslí sa tým Ján) nezomrie.“**

Ak zjídeme ešte ďalej vidíme, že Ján ako jediný zo všetkých učeníkov a apoštolov mal tú česť vidieť na ostrove Patmos Pána a jeho príchod v sláve, ako sa ukázal aj na hore Premenenia pred očami troch učeníkov. Ján bol jediný učeník, na ktorého sa to dalo vzťahovať a brat Branham to na jednom mieste urobil. Vzťahoval tento výrok na to, že Ježiš chcel Jána zachovať ako posledného a potom mu chcel zjaviť a ukázať posledné veci. Takže to v každom prípade súhlasí, či už to berieme tak alebo onak. Ak to súhlasí s nami a Bohom, potom to vždy súhlasí aj s nami a Božím Slovom. Amen! Amen! To jednoducho patrí k sebe.

A ja dúfam, že z milosti pre nás platí oboje – že súhlasíme s Bohom a aj so Slovom.

Ako vieme, v 2. liste Korinťanom stojí Slovo, že nad všetkými, ktorí ho čítajú, spočíva zástera. Chcel by som sa veľmi stručne venovať tejto myšlienke z Písma, ktoré budem čítať. Druhý list Korinťanom, kapitola 3, verš 14:

„Ale ich mysle sa zatvrdili, lebo až do dnešného dňa zostáva tá istá zástera pri čítaní starej zmluvy neodostretá, lebo sa Kristom odstraňuje.“ [2Kor 3:14-15]

Amen! Áno! Ako v Kristovi? V takom Kristovi, ako si ho my predstavujeme? Nie! Človek, ktorý chce, aby z neho bola sňatá zástera Starej a Novej zmluvy, aby ani Stará, ani Nová zmluva viac neboli zakryté alebo zahalené, musí vidieť Krista tak, ako ho opisuje Pavol v nasledujúcej kapitole. 2. Korinťanom, 4. kapitola, verš 4:

„... u ktorých boh tohoto sveta oslepil zmysly, zmysly neveriacich, aby sa im nezablesklo osvietenie evanjelia slávy Kristovej, ktorý je obrazom Boha.“ [2Kor 4:4]

Vidíte, o čom tu ide? **„Ktorý je obrazom Boha.“** Boh je duch [Jn 4:24]. Boh potrebuje podobu a On prišiel v tejto podobe. V Starom zákone to bol Jahve, v Novom zákone je to Ježiš, pretože Jahve znamená „Jašua je Spasiteľ“ – jeden a ten istý Pán. Pre biblicky veriacich existuje len jeden Pán, len jedna viera a len jeden krst [Ef 4:5]. Čítam ďalej, tu sa píše vo verši 5:

„Lebo nekážeme sami seba, ale Krista Ježiša ako Pána, a sami že sme vašimi sluhami pre Ježiša. Lebo je to Boh, ktorý povedal, aby sa zo tmy zaskvelo svetlo, ktorý sa zaskvel v našich srdciach na osvietenie známosti slávy Božej v tvári Ježiša Krista.“

Nie je to nádherné Slovo? **„A Boh riekol: Nech je svetlo! A bolo svetlo.“** [1M 1:3] Ježiš Kristus je svetlo sveta [Jn 8:12]. Kto chce počuť Boha a kto chce vidieť Boha, nech hľadá na Ježiša Krista, počiatok a dokonávateľa viery [Žd 12:2]. On nielen povedal: **„Kto vidí mňa, vidí Otca.“** ON to tak myslel. Amen? Amen. Ó, kde je Amen? Tak to bolo. Tak to je. **„Kto mňa videl, videl Otca, a ako ty hovoríš: Ukáž nám Otca? Či neveríš, že ja som v Otcovi a Otec vo mne?“** [Jn 14:9-10]

Nežiadajte odo mňa, aby som vám to vysvetľoval. Slovo sa nemá vysvetľovať, má byť kázané, a predsa ho Boh zjavuje každému jednotlivcovi. Keď Biblia hovorí: **„Boh bol v Kristovi...“** [2Kor 5:19], tak na

to hovorím Amen. A keď Biblia hovorí, že Boh je v Kristovi, Amen, a keď Biblia hovorí, že Kristus je v Bohu, aj na to hovorím Amen. Na každé Božie Slovo, či sa naň pozerám zľava alebo sprava, vždy hovorím Amen. Vždy to súhlasí. Ako sme už povedali, musíme sa na to pozerieť Božím pohľadom, bez akýchkoľvek vlastných záujmov. A až vtedy je zvestovanie čistým Božím zvestovaním, totiž keď nie je prispôbené tomu, kto zvestuje, ani inému človeku, nie nejakej denominácii, nie nejakej cirkvi, keď ten, kto v mene Pánovom hovorí, nie je zodpovedný nikomu, dokonca ani sám sebe, ale iba Bohu, aby Boh prišiel ku Svojmu právu skrze Svoje Slovo a k nám všetkým hovoril.

A úprimne vo všetkej pokore priznávam, že by som takým človekom chcel byť. Nemám čo obhajovať, čo sa týka mňa alebo akejkolvek cirkvi či denominácie. Ale bol by som rád, ak by som mohol povedať, ako povedal Pavol, že som bol Bohom ustanovený, aby som zložil svedectvo o pravde, aby som svedčil o pravde [Sk 20:24]. A on svojmu spolusluhovi Timotejovi a Títovi, svojim spolusluhom povedal, aby sa pevne držali **„zdravého učenia“** [2Tm 1:13, Ti 2:1]. A hovorí: **„ktoré si počul odo mňa ...“** [2Tm 1:13]

Existuje učenie, ktoré činí chorým a mnohí ľudia dokonca zvracajú. Ale existuje aj učenie, ktoré uzdravuje, ktoré činí úplne zdravým. A ja vám poviem, ktoré učenie to je – učenie Slova.

„Znova a znova poslal svoje Slovo a uzdravoval ich.“ [Ž 107:20]

Amen! Boh ešte pošle svoje Slovo pramocným spôsobom, o to sa nebojte. Mnohí ochoreli, pretože prijali skázonostné učenia ako keď niekto zje skazenú potravu. Ak je Rýn trochu znečistený, hneď bijú na poplach a všetky národy majú byť opatrné. Ak Černobyľ niečo vypustí, celý svet sa bojí. Pozor, pozor, pozor! Ale ako je to v duchovnej sfére, kto tam zvýši hlas? Tam je všetko tak znečistené, tak skazené! A tam by sme nemali mať dovolené zvýšiť hlas? V mene Pána, nášho Boha, pozdvihujeme svoj hlas za pravdu s pravdou, za všetkých, ktorí sú z pravdy a pôjdu s pravdou, kým nepríde Pán! A Pán určite príde.

Ale niekedy to na mňa príde. Na všetko, dokonca aj na to, si musíme počkať na správny čas. Vnútorne sa radujem, nie však škodora-

dostne. Veď si želám, aby boli všetci ľudia spasení. Je to napísané v liste Timotejovi. **„Božia vôľa je, aby všetci ľudia boli spasení a dospeli k poznaniu pravdy.“** [1Tm 2:4] Všetci ľudia však spasenie neprijímajú. Tak je to aj teraz s biblickými pravdami, so zvestovaním, ktoré zahrňa celú Božiu radu a zahrňa aj to, čo ľudia buď hneď neprijmú, alebo, keď to aj prijmú, neskôr sa opäť stratia a poblúdia. Požívajú rôzne veci, ktoré im škodia. A to môžu dosvedčiť ľudia, ktorí tu a tam učinili návštevu a stretli sa s ľuďmi, s ktorými sa takto zaobchádzalo, ktorí boli týraní rôznymi skazonosnými vecami. Keby tí bratia vedeli, do akej biedy vzácne duše privádzajú, zostali by doma a na žiadnu cestu by sa nevydali. A to nehovorím ohľadom nás, ale ohľadom tých, ktorí šíria skazonosné učenia.

Boží ľud si nezaslúži, aby bol vedený do bludu. Naopak, ak niekedy na zemi bola hodina pravdy, tak je to práve teraz. A ak niekedy existoval čas celkového zvestovania, celej Božej rady na zemi, tak je to teraz. Nikdy nebol taký čas ako tento. A to je tak len preto, že žijeme na konci dní a vieme, že Boh tieto veci zaslúbil práve pre tento čas. Nejde predsa o teba či mňa, ale o to, aby sa naplnilo Písmo.

Aj to som tu nedávno povedal. Keby človek hovoril len o službe brata Branhamu bez toho, aby sa odvolával na biblické miesta, bolo by ešte všetko v poriadku. Ale vo chvíli, keď niečo postavíte na biblický základ, ľudia sa musia rozhodnúť a to nechcú. Vždy chcú mať otvorené nejaké zadné vrátka, cez ktoré chcú, ak je to možné, jednoducho preklíznúť von.

Nie, my sme Bohu vďační za to, že môžeme a smieme všetko postaviť na biblický základ. Neexistuje iný základ, ktorý by pri druhom príchode Pána obstál.

Aj to si môžete prečítať. **„Kto si ty?“** pýtali sa Jána. A on na tieto tri otázky veľmi pekne odpovedal. Hovorí: **„Ja nie som Kristus ... ani Eliáš ... ani prorok.“** A potom môže prísť otázka: **„Áno, prečo teda krstíš, keď nie si ani to, ani to, ani ono?“** A potom odpovedal: **„Ja som hlas toho, ktorý volá na púšti.“** [Jn 1:19-25] U proroka Izaiáša je napísané: **„Hľa, hlas znie na púšti.“** [Iz 40:3] Tu ten muž stál. Tu stálo naplnenie toho miesta v telesnej podobe a hovorí:

„Ja som ten hlas volajúci na púšti. Pripravte cestu Pánovi.“
A vec hneď stála na biblickom základe.

Keby sa dnes niekoho pýtal, ako sa to vtedy pýtali zákonníci: „Prečo teda krstíš?“... A teraz sa vás pýtam: „Kde je teda v Starom zákone napísané, že Kristus bude krstiť?“ Kde je v Starom zákone napísané, že Ján bude krstiť? Kde? Kde sa to píše? Pôjdem ešte o krok ďalej. Kde je napísané to, čo nachádzame v 1. Korintňanom 10, že Izrael bol v Starom zákone pokrstený na Mojžiša, to znamená v mori a v oblaku? Kde to nájdete zaznamenané v piatich knihách Mojžišových? Všetci predsa dobre poznáte Bibliu.

Vidíte Božiu múdrosť? Boh chytá múdrych v ich múdrosti a zahladí rozumnosť rozumných [1Kor 1:19, 3:19, Iz 29:14, 44:25, Jb 5:13], aby to, čo je ničím, priviedol do svojho smeru. Zámerne som zvolil slovo „smer“ – aby ich priviedol do svojho smeru.

Ján potom mohol povedať:

„Ten, ktorý ma poslal krstiť vodou, ten mi povedal: »Na koho uvidíš zostupovať Ducha, a že zostáva na ňom, to je ten, ktorý krstí Svätým Duchom.«“ [Jn 1:33]

Boh môže oznámiť poverenie a nemusí vôbec vymenovať všetky podrobnosti. Stačí uznať Božie poverenie a potom ísť spoločne ďalej. A potom Pán hovorí:

“ ... blahoslavený, kto by sa nepohoršil na mne.” [Mt 11:6]

Zákonníci mali svoj vlastný výklad: „Má byť predsa tak a tak, a ty to nerobíš, preto to nemôžeš byť.“ Vidíte, sme Bohu vďační za celý Starý a Nový zákon.

Napríklad keď Pavol v 1. Korintňanom 15 vo verši 51 hovorí: **„Všetci nezosneme...”**, určite sa ho nemôžem v nebi pýtať: „Pavol, čo si to povedal? Ty si povedali »my«, zahrnul si do toho aj seba – **»Všetci nezosneme«**, a ty si predsa už dávno zosnul. Prečo si to tak povedal?“ Ó, Pavol by povedal: „Nepovedal som to predsa vôbec sám od seba. Duch Boží to hovoril skrze mňa a Pán premoštuje všetky cirkevné obdobia a hovoril v prítomnom čase už ohľadom poslednej generácie, posledného obdobia, v ktorom budú na zemi žiť ľudia, ktorí neuvidia

smrť, ale budú premenení a zažijú vytrhnutie spolu s tými, ktorí budú vzkriesení.“

Vidíte? Boh nedáva ľuďom odpoveď, ktorú oni chcú. Robí to, čo je jemu ľúbe, a z toho sa radujem. A ešte krajšie je, keď máme my podiel na tom, čo On robí. Aj to je veľmi dôležité miesto. Nachádza sa v 1. Tesaloničanom 4:14:

„Lebo ak veríme, že Ježiš zomrel i vstal z mŕtvych, tak Boh tých, ktorí zosnuli, skrze Ježiša privedie s ním.“ [1Tes 4:14]

Ak vám niekto povie, že Pán už opustil trón milosti, že je už v prvej fáze svojho príchodu, teda že je už na ceste nadol ... Áno, čo to je? Čo s tým my môžeme vôbec začať? Vôbec nič. A preto to nechávame tak, a želáme si len, aby sme sa mohli ešte raz hovoriť ku všetkým tým, ktorí boli zavedení do bludu, stali sa fanatikmi a priniesli hanbu a potupu na zvestovateľa i zvest'. Boh sám bude nakoniec vyvýšený. On sa oslávi v tých svojich, lebo sa Boží synovia budú zjavení [Rm 8:19]. Tak je to napísané. Boh sa zjaví s mocou.

A ak môžeme čítať, že Pán tých, ktorí zosnuli, privedie, potom nám to predsa stačí [1Te 4:16-17]. A nechcem si z toho robiť žarty, pretože je to veľmi smutné, ale ak Pán potreboval toľko rokov na dokončenie prvej fázy z týchto troch fáz a už by bol na ceste, koľko rokov potom bude ešte potrebovať, kým dosiahne poslednú fázu? Nie. Jasne rozlišujeme skrze Božieho Ducha s Božou pomocou – teraz zaznieva výzva k prebudeniu. A Pán neprichádza v volaní k prebudeniu. On neprichádza ani v hlase. On neprichádza ani v trúbení. Príde až po tom, čo zaznie výzva na prebudenie, po tom, čo odoznie hlas a zaznie Božia trúba. Až vtedy príde – nie skôr ani neskôr. A tento príchod je spojený so vzkriesením tých, ktorí zosnuli v Kristovi, a s premenou tých, ktorí žijú v Kristovi, a s vytrhnutím do slávy, nie s diskusiou tu alebo tam, ale s najväčšou udalosťou tohto pokolenia! Amen! Chvála živému Bohu.

Buď hovorím príliš nahlas a vy hovoríte príliš potichu, alebo čokoľvek to môže byť... som ohromený Božím Slovom, všetkým, aj tým, že nás Pán zachoval vo svojej milosti a vo svojom Slove.

Ohľadom svedectva ... brat Graf práve dosť nahlas Amen ... Nevie, či ste ho tam počuli, ale práve sa vrátil z Poľska a mohol by vám toho mnoho povedať. To, čo bolo tam spôsobené, nemôžu ľudia počas svojho života odčiniť. Iba Boh sám môže napraviť škody spôsobené ľuďmi, ktorí majú sami narušenú myseľ a nedokážu správne zaradiť to, čo Boh vykonal, ani Sväté Písmo Nového ani Starého zákona, ani kázne brata Branhamu. Ale vďaka buď Bohu, že pravda sa prediera na povrch a nakoniec zvíťazí.

Zhrňme to: Boh koná všetko podľa svojho Slova a vo svojom čase. Ale aj spôsob, ktorým to robí, je taký, aký si On sám vyvolil. Nie mojím spôsobom ani mojím nie, ale Jeho vlastným spôsobom. A my s tým plne súhlasíme. Amen! Jednoducho hovoríme: Urob to, Pane, urob to tak, ako si si to predsavzal.

To mi pripomína prvý zázrak, ktorý Ježiš urobil v Káne Galilejskej:

„Keby vám povedal čokoľvek, urobte!“ [Jn 2:5]

A potom sa stal zázrak. Vždy sa držať toho, čo povedal, a potom bude všetko v poriadku. A my sa držíme Božieho Slova, ktoré, ako sme už povedali, zostáva naveky. A u proroka Ezechiela čítame o tom, ako sa v tom čase v Izraeli hovorilo.

„... dni sa preťahujú, a zahynie každé, nesplní sa niktoré videnie...“ [Ez 12:23]

Potom Pán vysloví Slovo moci, posiela k ľudu proroka a hovorí:

„Preto im povedz: Takto hovorí Pán Hospodin: Učiním to, že prestane to príslovie; nebudú ho viacej používať v Izraelovi; ale hovor im: Už sú blízko dni a blízko splnenie každého videnia.“

Haleluja! Chvála Bohu! Amen a ešte raz Amen! Pre nás nie je dôležité, čo o prorocktvu ľudia hovoria, ale čas jeho naplnenia. Pochopili sme, že sme sa stali neoddeliteľnou súčasťou toho, čo Boh predpovedal a oznámil vo svojom Slove.

My sme v tomto čase počuť, čo Duch hovorí zborom.

Nech nám Pán Boh požehná všetky svoje Slová, nech ich oživí, nech sa stanú telom v nás a skrze nás, žeby sme sa stali súčasťou Slova a Slovo sa stalo súčasťou nás, ako sa to stalo s našim Pánom – že bolo vidieť ako sa Slovo v ňom naplnilo. Tak nech príde deň, v ktorom sa biblické zaslúbenia a proroctvá naplnia viditeľne v Cirkvi živého Boha, tak ako sa viditeľne naplnili na izraelskom národe. To je moje pranie a verím, že sa to tak stane. Možno sú moje vety príliš dlhé, a je ťažké to sledovať, pretože inak by by muselo zo všetkých úst zaznieť mocné Amen. Ale práve švajčiarska mentalita ma potešuje. Znovu a znovu počúvam: „Brat Frank, až na druhýkrát dostávam z kázania plné požehnanie.“ To je to, čo by som odporučil všetkým – aby sme si kázanie vypočuli ešte raz. A potom, keď nás nikto nevidí a nikto nepočúva, tešte sa z toho zo srdca, bez ohľadu na to, aká je vaša mentalita. Aj pre mňa je to ťažké, ale nech je našou silou radosť v Pánovi [Neh 8:10]. On nám dal svetlo. Dal nám svoje Slovo, zjavil sa nám, zachoval nás na svojej ceste a bude tak konať až do konca. Klaňanie a česť buď jeho nádhernému a svätému menu. Amen. Amen.